

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ | Τοπικά

Δ. Δελαπόρτα: «Δεν θα στερέψει ποτέ η ανάγκη για αγάπη, αλληλεγγύη και προσφορά»

22 Οκτωβρίου 2017 8:37 πμ | Δημήτρης Γκαρτζώνης

Συνέντευξη στον Δημήτρη Γκαρτζώνη

Η πρόεδρος του Παραρτήματος του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού της Ρόδου, κ. Δέσποινα Δελαπόρτα, έχει διδάξει στην τοπική κοινωνία τι σημαίνει ανιδιοτελής προσφορά. Έχει εμπνεύσει τους εθελοντές και όσους είναι δίπλα της και έχει φέρει το τοπικό παράρτημα του Ε.Σ. στην πρώτη θέση πανελλαδικά σε απόδοση έργου, δράσεων και προσφοράς. Στην εικοσαετή της πορεία, η κ. Δελαπόρτα, έχει επιτελέσει ένα πολύ σημαντικό έργο, για το οποίο βραβεύτηκε πρόσφατα από το Δήμο Ρόδου.

Στη συνέντευξή της στη «δημοκρατική» μιλά γι' αυτή την εικοσαετία προσφοράς στο συνάνθρωπο και δηλώνει: «Δεν θα στερέψει ποτέ η ανάγκη για αγάπη, αλληλεγγύη και προσφορά».

• Κυρία Δελαπόρτα πώς ξεκίνησε αυτή η εικοσαετής πορεία προσφοράς στο παράρτημα Ρόδου του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού;

Το 1997 μου ζητήθηκε από την Κεντρική Διοίκηση του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού να αναλάβω το παράρτημα στη Ρόδο το οποίο λειτουργεί από το 1946. Όταν μου έγινε η πρόταση, δίστασα παρόλο που είχα παιδικά βιώματα... Το θεώρησα μεγάλη τιμή, είχα όμως αμφιβολίες εάν θα μπορούσα να αντεπεξέλθω στις τόσο σημαντικές υποχρεώσεις. Μετά από κάποιο διάστημα είπα το «ναι». Ανέλαβα ένα τμήμα που ήταν υπό διάλυση. Την εικοσαετία 1977-1997 υπολειπομένη. Δεν υπήρχε διοικητικό συμβούλιο, δεν υπήρχε καμία δραστηριότητα. Έτσι λοιπόν το 1997 έγινε ένα καινούριο ξεκίνημα...

Άμεσα προχώρησα στην οργάνωση ενός τμήματος νοσηλευτικής. Μόνη μου δεν μπορούσα να κάνω τίποτε, χρειαζόμουν βοηθούς. Τρία χρόνια αργότερα συστήσαμε το πρώτο τμήμα Εθελοντών Σαμαρειτών και φθάσαμε να έχουμε πέντε τμήματα νοσηλευτικής και 18 τμήματα Σαμαρειτών. Όλοι αυτοί οι εθελοντές βοηθούν πάρα πολύ στο έργο μας. Σύντομα θα οργανώσουμε ένα νέο τμήμα εθελοντριών νοσηλευτριών, χρειαζόμαστε νέους εθελοντές.

• Τι σημαίνει ο Ερυθρός Σταυρός για τη Ρόδο;

Η Ρόδος είχε βοηθηθεί πολύ από τον Ερυθρό Σταυρό. Έχει βοηθήσει πολύ τη Ρόδο. Το 1944-1945 το πλοίο του Ερυθρού Σταυρού έφερε μεγάλες ποσότητες τροφίμων στο νησί που παρελάμβαναν οι πολίτες απευθείας από το λιμάνι. Θέλω να πω ότι η κοινωνία της Ρόδου αναγνωρίζει το έργο του Ερυθρού Σταυρού και στηρίζει πάντα με προθυμία τις προσπάθειές μας. Μπορεί όταν ανέλαβα να βρήκα ένα στεγνό έδαφος, αλλά με τις προσπάθειές μου και τις προσπάθειες των εθελοντών μας, καρποφόρησε.

Πριν 20 χρόνια βέβαια μόνο ο Ερυθρός Σταυρός συγκέντρωνε τρόφιμα και χρήματα για τις ανάγκες του συνανθρώπου. Σήμερα υπάρχουν πολλοί και διαφορετικοί σύλλογοι και δομές, όπως το Κοινωνικό Παντοπωλείο, που επιτελούν αντίστοιχο έργο. Οι εποχές ήταν διαφορετικές, υπήρχε μία μεγαλύτερη άνεση και μία μεγαλύτερη ευκολία στις προσφορές. Βέβαια η εξωστρέφειά μου έπαιξε μεγάλο ρόλο. Δεν έμεινα κλεισμένη σε ένα γραφείο, βγήκα έξω, χτύπησα πόρτες και βρήκα θετική ανταπόκριση. Το παράδειγμά μου ακολουθούν σήμερα και άλλοι σύλλογοι...

• Έχουν αυξηθεί οι ανάγκες του κόσμου λόγω της κρίσης σε σύγκριση με το 1997;

Ακόμη και στα χρόνια της ευημερίας υπήρχαν ανάγκες. Θυμάμαι πάνω στο «Αραπάκι» να μένουν άνθρωποι σε παράγκες. Αντίθετα με την επικρατούσα άποψη, δεν ήταν και δεν είναι όλοι πλούσιοι στη Ρόδο. Στις μέρες μας βέβαια οι ανάγκες είναι πάρα πολλές. Καθημερινά 40 οικογένειες παίρνουν τρόφιμα και ρούχα από εμάς. Συγκεντρώνουμε ψωμί και αρτοσκευάσματα από τους αρτοποιούς μας, λαχανικά και φρούτα από τη λαϊκή, γλάτα, γάλα, αναψυκτικά, μαξιλάρια, κουβέρτες... Ό,τι έχει ανάγκη κανείς, θα το βρει εδώ. Χριστούγεννα και Πάσχα μοιράζουμε σε 500 οικογένειες κιβώτια με τρόφιμα!

Από τα 100 άτομα που θα έρθουν σε εμάς τα 98 θα φέρουν εκκαθαριστικό μηδενικό και 1-2 θα έχουν εκκαθαριστικό 3.000 με 5000 ευρώ. Πραγματικά αναρωτιέμαι πώς μπορούν να συντηρηθούν οι άνθρωποι αυτοί... Πώς είναι δυνατό να υπάρχουν τόσο πολλοί άνθρωποι που ζουν σε συνθήκες φτώχειας; Πώς μπορείς λοιπόν να μη συνεχίζεις τον αγώνα προσφοράς στον συνάνθρωπο; Δεν θα στερέψει ποτέ η ανάγκη για αγάπη, αλληλεγγύη και προσφορά.

• Σήμερα έρχεται εύκολα ο Ροδίτης στον Ερυθρό Σταυρό;

Ροδίτες έρχονται πολλοί λίγοι σε εμάς. Τους επισκεπτόμαστε στο σπίτι τους. Δεχόμαστε κάποιους λίγους Ροδίτες στα γραφεία μας, όπως δεχόμαστε ΡΟΜΑ κι αλλοδαπούς. Δεν αποκλείουμε κανένα, δεν κλείνουμε την πόρτα σε κανένα. Ο Ερυθρός Σταυρός είναι διεθνής οργανισμός που διέπεται από τις αρχές του ανθρωπισμού, του εθελοντισμού και της ανιδιοτελούς προσφοράς.

• Κυρία Δελαπόρτα, πρόσφατα βραβευθήκατε από το Δήμο Ρόδου για την εικοσαετή προσφορά σας στην τοπική κοινωνία ως πρόεδρος του τοπικού παραρτήματος του ΕΕΣ. Πώς αισθάνεστε για τη διάκριση αυτή και το αριστείο τιμής που σας απονεμήθηκε;

Δεν περίμενα αυτή τη βράβευση από το Δήμο Ρόδου. Δεν το πίστευα όταν μου ανακοινώθηκε. Μετά τη βράβευση και το αριστείο τιμής που μου απονεμήθηκε, πέρασε αρκετή ώρα για να πιστέψω τι είχε προηγηθεί. Κινητήριοις δύναμη ήταν για μένα η αγάπη, η αγάπη για τη Ρόδο και τους ανθρώπους. Στη βράβευση, σαν κινηματογραφική ταινία περνούσαν από τα μάτια μου τα παιδικά μου βιώματα και σκηνές των δικών μου ανθρώπων, που ήταν ταγμένοι στην υπηρεσία προσφοράς στον συνάνθρωπο.

Έδωσα και πήρα αγάπη και ειδικά από τους εθελοντές μου. Μεταξύ μας υπάρχει σεβασμός, σύμπνοια, κατανόηση. Οι ίδιες σχέσεις διέπουν όλα τα μέλη του διοικητικού μας συμβουλίου.

Συνοδοιπόροι μου στην πορεία αυτή είναι πέρα από τους εθελοντές μου, ο Δήμος, η Περιφέρεια, τα σχολεία, τα ξενοδοχεία, οι τοπικές επιχειρήσεις, φίλοι και γνωστοί, τα τοπικά ΜΜΕ. Τους ευχαριστώ όλους πάρα πολύ!

Όταν πρωτοήρθα στη Ρόδο το '60 με ένα μωρό 40 ημερών στην αγκαλιά, μου φάνηκε σαν να βρισκόμουν πάρα πολύ μακριά από τη Θεσσαλονίκη. Όταν επέστρεφα φιλούσα τα χώματα της Θεσσαλονίκης. Τώρα γίνεται το αντίθετο. Πάρα πολύ αγάπησα τη Ρόδο. Εδώ δημιούργησα, εδώ προσέφερα. Είχα μία πολύ καλή πορεία ως καθηγήτρια πιάνου και μία εξίσου καλή πορεία στον Ερυθρό Σταυρό. Ήταν μία καλή συγκυρία το γεγονός ότι βρέθηκα στη Ρόδο. Δεν μπορώ να πω αν ήταν μία καλή συγκυρία για μένα, για τους Ροδίτες, για τον Ερυθρό Σταυρό; Διαλέξτε εσείς...

Ένιωσα λοιπόν μεγάλη συγκίνηση με τη βράβευση καθώς όλη αυτή η προσφορά είναι απόρροια πολλών ωρών αϋπνίας. Πάνω στο κομοδίνο μου υπήρχε πάντα ένα μπλοκάκι με ένα στυλό... Με το Δήμο και την Περιφέρεια είχαμε άριστη συνεργασία. Κάθε φορά ό,τι μου ζητούσαν, το κατάφερα. Είχαμε και έχουμε παρουσία στα ιδρύματα, βοηθούμε όσο μπορούμε. Τα τελευταία χρόνια ασχολούμαστε με τους πρόσφυγες. Οι Εθελοντές Σαμαρείτες είχαν σταντ επί 24ωρου βάσεως στην πρόχειρη δομή φιλοξενίας στα παλιά σφαγεία ενώ και οι νοσηλεύτριες μας ήταν πάντα εκεί. Εφοδιάζουμε ακόμη τον καταυλισμό με κρεβάτια, κουβέρτες, τρόφιμα κλπ. Βέβαια πριν τους πρόσφυγες είχαμε τους λαθρομετανάστες όπου προσφέραμε μεγάλη βοήθεια. Προσφέρουμε εθελοντικά και με ανιδιοτέλεια στους συνανθρώπους μας που έχουν ανάγκη.

• Ποιο πιστεύετε ότι θα είναι το μέλλον του Ερυθρού Σταυρού στη Ρόδο;

Έχω αφήσει μια καλή υποδομή. Είμαι βέβαιη πώς όποτε αποσυρθώ, θα συνεχιστεί το έργο του Ερυθρού Σταυρού. Υπάρχουν άνθρωποι που μπορούν να αναλάβουν ενεργό ρόλο και να παράγουν σημαντικό έργο. Προσωπικά, όσο αντέχω και όσο με βαστάνε τα πόδια μου θα είμαι εδώ. Ακόμη και αν τύχει να είμαι καθηλωμένη στο κρεβάτι, θα είμαι κοντά στον Ερυθρό Σταυρό. Μου δίνει ζωή και ενέργεια όλη αυτή η προσφορά... Κοιτάξτε, πιστεύω ότι η ζωή μου ήταν πάντα συνυφασμένη με τον Ερυθρό Σταυρό. Ορόσημο για μένα ήταν η στολή της αδελφής μου, εθελόντριας νοσηλευτικής του Ερυθρού Σταυρού. Οι αναζητήσεις ανθρώπων μέσω ραδιοφώνου, το οποίο παρακολουθούσα ανελλιπώς, αλλά και η εύρεση του θείου μου από τον Ε.Ε.Σ., που είχε χαθεί στη Μικρασιατική καταστροφή, όπως και του πατέρα μου, αιχμαλώτου 1946-47 στη Θεσσαλονίκη, που επίσης βρήκε ο Ε.Σ., ήταν η αρχή της συναισθηματικής μου ταύτισης με τον Ερυθρό Σταυρό.

Πηγή: <http://www.dimokratiki.gr/22-10-2017/d-delaporta-den-tha-sterepsi-pote-anagki-gia-agapi-allilengvi-ke-prosfora/>